

Sygn. akt III KK 338/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Barbara Skoczowska

Protokolant Marta Brylińska

w sprawie **K. P.**

obwinionego o czyn z art. 92 ust. 3 ustawy z dnia 6 września 2001r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2017r., poz. 2200)

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 7 grudnia 2020r.

na posiedzeniu w trybie art. 535§5 k.p.k.

kasacji wniesionej – na korzyść - przez Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Rejonowego w P. z dnia 4 marca 2019r. w sprawie II W (...)

**1. uchyla zaskarżony wyrok i uniewinnia K. P. od dokonania
zarzucanego czynu;**

2. kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia 4 marca 2019r., sygn. akt II W (...), obwiniony K. P. został uznany za winnego tego, że w dniu 8 grudnia 2017r., w miejscowości W.[...], będąc osobą zarządzającą transportem, naruszył warunki przewozu drogowego w ten sposób, że dopuścił do naruszenia przez kierowcę T. K. przepisów o czasie prowadzenia pojazdu, obowiązkowych przerwach i odpoczynku w zakresie przekroczenia maksymalnego czasu pracy bez przerwy o 38 minut, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 92 ust. 3 ustawy z dnia 6 września 2001r. o

transporcie drogowym (Dz. U. z 2017r., poz. 2200) za który to czyn, na podstawie art. 92 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 6 września 2001r. o transporcie drogowym w zw. z lp. 15. załącznika nr 2 do tej ustawy w zw. z art. 9§2 k.w., wymierzono mu karę grzywny w wysokości 400 złotych.

Powyższy wyrok nie został zaskarżony przez strony postępowania i uprawomocnił się z dniem 12 marca 2019r.

Obecnie kasację od powyższego orzeczenia, na korzyść obwinionego, wniosł Prokurator Generalny, zarzucając w niej rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. art. 2§1 k.w., polegające na skazaniu obwinionego za wykroczenie z art. 92 ust. 3 ustawy z dnia 6 września 2001r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2017r. poz. 2200 ze zm.), pomimo że przepis ten z dniem 3 września 2018r. utracił moc obowiązującą w związku z brzmieniem art. 1 ust. 15 pkt b ustawy z dnia 5 lipca 2018r. o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018r., poz. 1481).

Podnosząc wskazany zarzut skarżący wnioskował o uchylenie zaskarżonego wyroku i uniewinnienie K. P. od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna w stopniu wymaganym przez art. 535§5 k.p.k.

W czasie trwania postępowania toczącego się w przedmiotowej sprawie doszło do istotnych zmian w ustawie o transporcie drogowym na mocy ustawy z dnia 5 lipca 2018r. o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018r., poz. 1481). Między innymi, na mocy art. 1 ust. 15 pkt b ustawy nowelizującej uchylony został ust. 3 art. 92 ustawy z dnia 6 września 2001r. o transporcie drogowym. Powyższa zmiana weszła w życie z dniem 3 września 2018r., co oznacza, że w czasie orzekania, tj. 4 marca 2019r., wskazany przepis już nie obowiązywał.

W przedmiotowej sprawie doszło zatem do rażącego naruszenia art. 2§1 k.w., które niewątpliwie miało wpływ na wydane orzeczenie, bowiem wobec obwinionego, któremu przypisano popełnienie wykroczenia z art. 92 ust. 3 ustawy z dnia 6 września 2001r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2017r., poz. 2200), nie zastosowano obowiązującej w czasie orzekania nowej ustawy (tj. ustawy w brzmieniu obowiązującym po dniu 3 września 2018r.), która nie przewidywała już penalizacji zarzucanego obwinionemu czynu.

Z tych też przyczyn konieczne stało się uchylenie zaskarżonego wyroku i uniewinnienie K. P. od dokonania zarzucanego mu czynu.

O kosztach procesu, w tym wydatkach związanych z rozpoznaniem kasacji, orzeczono na podstawie art. 632 pkt. 2 k.p.k. i art. 638 k.p.k.